4. เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ.2528 และข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยมรรยาททนายความ พ.ศ.2529 ที่จะเป็นการขยายความรับผิดชอบทางจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพทนายความ และส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายมีความเหมาะสมมากขึ้น รวมทั้งเสนอแนะมาตรการอื่นเพื่อแก้ไขปัญหาการกระทำผิดจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพทนายความ และจำนวนคดีมรรยาททนายความให้ลดน้อยลงให้มากที่สุดต่อไป

3. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ.2528 และข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยมรรยาททนายความ พ.ศ.2529 รวมทั้งกฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการกำกับควบคุมทางด้านจริยธรรมหรือมรรยาทของผู้ประกอบวิชาชีพทนายความ ในประเด็นมาตรการทางกฎหมายที่สมควรจะต้องมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมและที่สมควรจะต้องบัญญัติขึ้นใหม่ เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาการกระทำผิดจริยธรรมให้ลดน้อยลงให้มากที่สุด และยังศึกษามาตรการอื่นที่เหมาะสม เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความกระทำผิดจริยธรรม ซึ่งนอกจากจะศึกษาด้านเอกสารเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา แนวคิดทฤษฎี รวมทั้งกฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องแล้วยังได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์เปรียบเทียบ และรวมถึงการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) ประชากรกลุ่มตัวอย่าง (ภาคสนาม) รวม 3 กลุ่ม เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลอย่างละเอียดและลึกอย่างเพียงพอที่น่าจะเชื่อถือได้

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งได้ดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยทำการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กฎหมาย คำพิพากษาของศาล หนังสือ ตำรา เอกสารทางวิชาการ วารสาร บทความ รายงานการวิจัย ดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ งานสัมมนา และเอกสารอื่นๆ ที่เผยแพร่ทางอินเตอร์เน็ต ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างฐานความรู้ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ เปรียบเทียบ และประมวลผลต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การวิจัยภาคสนาม (Field Research) โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้ทรงคุณวุฒิรวมทั้งหมด 3 กลุ่ม จำนวนกลุ่มละ 5 คน ได้แก่ 1) กลุ่มทนายความ 2) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิจากสภาทนายความ 3) กลุ่มผู้ประกอบวิชาชีพอื่นที่ไม่ใช่ทนายความ เช่น ผู้พิพากษา ตุลาการ พนักงานอัยการ และอาจารย์ผู้สอนกฎหมาย เป็นต้น